

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

An, & quando professus, vel professa possit dicere de nullitate
professionis. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

ratione 2 affirmatiue respondet Ricc. in Collect. decis. 2582. in sup. par. 7. ubi etiam refert, ita declarasse Sac. Congregationem; & ideo ordinarius permittere debet, vt Virgines sic professæ in eo statu permaneant, quæuis Abbatissas, & Prelatos Regulares illas ad professionem admittentes absque exploratione prædicta punire possit ecclesiasticis censuris, & alijs iuris remedijs coercere non obstantibus quibuscunque priuilegijs, vt declarauit Sac. Congregatio apud Ricc. in Prax. vt supra par. 4. ref. 197. Barbof. loco cit. numero 2.

S V M M A R I V M

1. Que requirantur, vt professus possit dicere de nullitate professionis.
2. An post quinquennium nulliter professus possit reclamare.
3. An metus reuerentialis annullat professionem.
4. Quid si quis esset inhabilis ad profitendum.
5. An Prælati Religionum possint post quinquennium eicere à Religione inualidè professum.
6. In Nouitijs receptione, ac professione requiritur consensus monasterij.
7. Nullitas professionis coram Episcopo, & Superiore regulari coniunctim est deducenda.
8. Quid si Nouitius emiserit professionem in Conuentibus non designatis.
9. An Regularis, qui temerariè habitum dimisit, sit audiendus

- super nullitate professionis.
10. An si professus declaratur nulliter professus, etiam annullata renuntiatio.
 11. An annullata professione quis reincidat in nullitatem irregularitatem.
 12. An inualidè professus, rediens propria auctoritate ad seculum sit tutus in conscientia.
 13. An Religiosus reclamare possit contra professionem peractam absque præuia informatione de eius natalibus, & alijs iuxta constitutionem Sixti V.
 14. An Prælati recipientes Nouitios absque dicta informatione incidunt in penas dictæ Constitutionis, si Nouitius careat omni impedimento.

C A P. XI.

An, & quando Professus, vel professa possit dicere de nullitate professionis.

I Acutum Concilium Tridentinū tria requirit, vt inualidè professus reclamās possit audiri: Primò, vt reclamet intra quinquennium; Secundò, vt causas nullitatis deducat coram Superiore suo, & ordinario; Tertio, vt antea habitum sponte non dimiserit: tunc enim nullatenus ad allegandam quamcunque causam admittitur, sed ad monasterium redire cogitur, & tamquam Apostata punitur, vt in sess. 25. de Regul. cap. 19. quod decretum habet

K K K K 2 re

re locū etiam in Equitibus Hierosolimitanis resoluit Sac. Congregatio apud Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 172.

3. Observant tamen Doctores, quod etiam post quinquennium dici potest de nullitate professionis, si post quinquennium causa metus duraret, *lat. Ricc. in Prax. ut supra par. 1. ref. 560* vel si toto illo tempore quinquennij duraverit impotentia reclamandi *Ess. de Inst. & Jur. lib. 2. cap. 41. dñb. 7. num. 63. vers. notandum secundum, quod refert Gratian. discept. 413. num. 9 & 10. quibus adde alios apud Dian. par. 3. tr. 2. ref. 53.*

Alij verò sentiunt, Regularem post quinquennium memoratum non esse audiendum, etiamsi allegaret vim, & metū semper durasse, nisi intra ipsum quinquennium reclamaverit, idque legitime probaverit, & ita declarasse *Greg. XIII. testatur Val. in Diff. utr. for. ver. Regularis diff. 2. nu. 3. quem refert Dian. par. 3. tr. 2. ref. 62. Bonacin. de Clausur. q. 2. pun. 10. diff. 4. num. 4. & hanc sententiā sequitur etiam Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 104. num. 19. in nouissima impressione: hoc enim*

4. quinquennium prefixum fuit in communē Religionis quietem; & ideo currit etiam minori, & ignoranti, *ut post Sanch. d. Ricc. in Prax. par. 1. ref. 561. & 639.*

Quare, ut quis post quinquennium audiri possit, debet

5. impetrare rescriptum à Papa, sine quo nec Superior, nec Episcopus possunt audire reclamantem, seu allegantem causas nulli-

tatis suæ professionis, *ut d. Hier. Rodriq. in Comp. qq. reg. ref. 101. n. 71. quem refert Dian. d. p. 3. tr. 2. ref. 62.*

An verò solus metus reuerentialis annullat professionem? affirmatiuè respondet *Pont. de matrim. lib. 4. cap. 11. num. 15. & 16. Pontel. in Dñb. Regul. ver. professio num. 12. quos refert, & sequitur Dian. ubi supra ref. 92. ubi etiam testatur, ita declarasse Sac. Cong. ac Rotam Romanam.*

Sed alij contrariam sententiā tuentur; quia alius, vel filia liberam habet arbitrium in electione propositi, & potest sequi, vel non sequi Parentum voluntatem *cap. cum virum de Regul. cap. fin. Qui Cler. vel vou. nisi ultra metū præcesserint minæ, vel verbera, & quia tunc metus reuerentialis sufficeret ad annullandam professionem Bart. in l. 1. §. quæ oneranda num. 4. ff. Quar. rer. act. non dat. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 401. ubi citat Boer. dec. 100. nu. 12. An. ail. 88. nu. 6. Riminal. inu. conf. 5. num. 31. & conf. 41. nu. 49. lib. 1. Cephal. conf. 741. Mandel. cōf. 77. lib. 1. & alios.*

4. Observant 2. Concilium non loqui de inhabilibus ad profitendum, quales sunt qui habent impedimentum perpetuum: isti enim etiam transacto quinquennio possunt reclamare *Nau. conf. 26. num. 12. de Regul. Bonacin. de clausur. q. 2. pun. 10. diff. 4. nu. 7. neque loqui de Prælatis Religionū, qui transacto etiam quinquennio, præmissa causæ cognitione, eijcere possunt Religiosam inua-*

- annalidè professum ex defectu alicuius conditionis irritantis professionem *Nau. conf. 87. cod. tit. & alij apud Barbof. d. par. 3. all. 104.*
- 6 *in fin.* puta si defecerit cōsensus monasterij; tunc enim nulla est professio, vel habitus receptio, ut dicit *Ricc. in Prax. par. 4. ref. 244.* quia professio est vtròque obligatoria, qua profitens se obligat monasterio, vel ordini ad seruiendam ei secundum Regulam, & è contra monasterium ad ipsū alendum, & tractandum, vt filij: atque ita est necessarius vtriusque partis consensus, Contentus scilicet, & Praelati professionem acceptantis, ac ipsius profitentis *Nau. conf. 87. de Regul. Barbof. d. all. 104. num. 20. Gratian. discept. 413. num. 15.* Vnde nec capitulum repugnante Praelato, nec Praelatus repugnante Capitulo potest aliquem ad professionem, admittere *Ricc. loco cit. d. ref. 244. Gratian. discept. 440. nu. 18. & seq.*
- 7 Observant 3 adeò esse necessarium, vt nullitas hæc deducatur coram ordinario, & superiore regulari, vt si coram vno tantum deducta fuerit, decretum esset nullum: quia non seruatur in tali causa forma Concilij; & per consequens Religiosus tenetur reuerti ad suum monasterium, etiã si fuerit eiectus à superiore Regulari declarante ex officio professionem nullam, vt censuit Sac. Congregatio Concilij teste *Ricc. in Prax. par. 1. ref. 20.* Dicit tamen *Barbof. d. par. 3. all. 104. num. 11:* quod si ordinarius simul sit superior, V.G. si Episcopatus monasterium est vnitum, solus ordinarius de nullitate posset cognoscere.
- 8 Causa verò nullitatis receptionis, & professionis per Nouitios emissa in Conuentibus non designatis contra formam decreti Clementis VIII. apud *Quaran. in ver. monasteria, & Conuentus* coram Sac. Congreg. Concilij ventilanda sunt: & ideo si Regulares contra prædicti decreti formam recepti, ac professi è religione infra quinquennium exire, vel superiores extra Religionem illos eijcere voluerint, eandem Sac. Congregationem adire debent *ex decreto Urbani VIII. incip. Ad occurrendum, quod refert Barbof. post 3. par. tractatus de offic. & pot. Episc. constit. 63.*
- 9 Observant 4 quod dimissio temeraria habitus nõ impedit, quin Regularis audiatur super nullitate professionis, si postea eundem habitum reassumat *ita Nau. conf. 23. num. 2. de Regul. Ricc. in Prax. par. 3. ref. 321. Gratian. discept. 413. num. 6. & seq. & alij apud Dian. par. 3. tr. 2. ref. 53.*
- 10 Quæres, an si professio declaratur nulla, censetur etiam annullata renunciatio? affirmatiuè respondet *Ricc. in Prax. par. 3. ref. 354.* tum quia renunciatio est accessoria, & dependens à professione; tum etiam quia in quolibet actu, & contractu etiam iurato intelligitur apposta clausula, rebus sic stantibus, etiam si nõ exprimat *l. c. u. quis ff. de solut. l. quæro ff. inter locat. & ff. locat.*
- 11 Addit idem *Ricc. in Prax. vt supra*

si supra par. 2. ref. 3. 11. quod annullata professione, si talis nulliter professus erat irregularis, remanebit adhuc irregularis: quia licet per ingressum in Religionem tollatur irregularitas, id tamen intelligitur non de simplici ingressu, sed sub conditione, si in Religione perseverauerit, ut notat etiam Sorb. in ver. Nouitius, ubi de Nouitiorum absoluteione, vers. deinde; & hec videtur verior sententia, quamvis contrarium teneat Bartholom. de Vechis in Prax. Nouit. disp. 9. dub. 25. nu. 3. quem refert, & sequitur Dian. p. 3. tr. 2. ref. 44. ubi dicit, quod absolutio, vel dispensatio pure, & simpliciter data non est ita explicanda, ut censetur data cum reincidentia, nisi in casibus a iure expressis, vel nisi facultas absolvens, vel dispensandi ita expresse concessa sit.

22 Quæres 2. an inualide professus qui non seruata forma Concilij sed propria auctoritate redit ad seculum, sit tutus in conscientia? affirmatiue respondent DD. communiter, quia talis reuera in foro conscientie non est professus: & ideo nullo vinculo est affectus religioni, dummodò talem professionem postea non ratificauerit, ita Nau. conf. 89. n. 6. & seq. de Regul. Dian. par. 3. tr. 2. ref. 53. Barbof. d. par. 3. all. 104. nu. 20. in fin. Ricc. in Prax. par. 3. ref. 321. Gratian. discept. 413. num. 12. & seq. & alij.

23 Quæres 3. an Religiosus reclamare possit contra professionem peractam absque præuia in-

formatione de eius natalibus, & alijs iuxta constitutionem Sixti V. incip. Cum de omnibus. Negatiue respondet Bonacin. in Tract. de Clausur. q. 2. pun. 10. diff. 2. S. 6. num. 11. quia professio facta sine præfata informatione, & solemnitate à Sixto V. præscripta, hodie irrita non est: nam Clemens VIII anno 1602. præfatam Sixti V. Constitutionem reuocauit quoad irritationem professionis, relictis in suo robore penis contra Superiores admittentes aliquem non seruata forma à Sixto V. præscripta.

Obseruat tamen Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 104. numer. 20. quod talis professio nulla est specialiter propter defectum consensus recipientium Nouitiū ad Religionem, & propter expressam protestationem, quæ hac de re eidem fit, antequam profiteatur, ex doctrina Nauarri. conf. 87. de Regul. ubi dicit, nullam esse professionem Nouitij descendens de genere Iudæorum, si fuerit admittus sub conditione, quod non esset de tali genere, quia dispositio conditionalis nulla est deficiente conditione *hæc de dict. ff. de verb. sign. l. qui hæredi in fin. ff. de Condi. & demon. Clem. 1. de Concess. Præb.*

24 His adde, quod Prælati recipientes Nouitios sine dicta informatione non incurrerent pœnas à Sixto V. inflctas, si à parte rei Nouitius sic receptus careat omni impedimento, quia textus ligat solum recipientes criminolos, ut dicunt DD. apud Dian. par. 3. tr. 2. ref. 83.

SVM-